

ОФІЦІОЗ

Інформаційний бюлетень
"За медичні права"
№12, грудень, 2017р.

Державний бюджет України на 2018 рік.

Коментар ФПУ

7 грудня пізно увечері Парламентом ухвалено Державний бюджет України на 2018 рік. Майже вперше у практиці законотвірчої діяльності ВР це зроблено вчасно. В Уряді кошторис назвали бюджетом економічного зростання, яким передбачено ріст ВВП на 3%.

Документ поки що офіційно не опублікований, але вже зараз можна зробити оцінку щодо врахування у ньому профспілкових вимог і пропозицій, спрямованих на соціальний захист працівників.

Коментує Голова СПО об'єднань профспілок, Голова ФПУ Григорій Осовий:

– Профспілки традиційно із самого початку бюджетного процесу, ще на етапі формування весною Бюджетної резолюції, активно включились у роботу. У послідовному діалозі з урядовцями, народними депутатами, нам вдалось довести профспілкові пропозиції і вимоги до Держбюджету. Представниками ФПУ у Верховній Раді України Сергієм Каплінім і Вадимом Івченком усі вони були передані до законопроекту і під час його підготовки до другого читання основні соціальні показники підтримав бюджетний комітет ВР. Депутати з розумінням поставились до необхідності пошуку можливостей підвищення соціальних гарантій і стандартів: величини прожиткового мінімуму, мінімальної зарплати, фінансування підприємств вугільної промисловості і лісового господарства, освітньої сфери, охорони здоров'я, на чому особливо наполягали профспілки. Зазначу, що загальна сума додаткових виплат бюджету на їх реалізацію становила, за розрахунками Мінфіну, близько 400 млрд.грн. на рік.

Але цього разу постатейного обговорення депутатських пропозицій до Держбюджету у сесійній залі не відбулось, тому ми можемо говорити лише про часткове врахування наших вимог в ухваленому остаточному документі.

У бюджеті передбачено на 16% підвищення мінімальної зарплати – з 3200 до 3723 грн., що перевищує прогнозований рівень інфляції на 2018 рік – 9%.

Однак, цей розмір зарплати є меншим, ніж об'єктивно розрахований ФПУ на основі чинної законодавчої бази розмір прожиткового мінімуму – в 4023 грн. Встановлення саме такої мінімальної зарплати з 1 січня 2018 року вимагали профспілки. Незважаючи на те, що парламент нас не підтримав, все ж таки вдалося досягнути компромісу:

- пунктом 17 Прикінцевих положень Держбюджету-2018 передбачено, що Уряд зобов'язаний на основі моніторингу виконання Держбюджету за підсумками першого кварталу

розглянути можливість додаткового підвищення розміру мінімальної заробітної плати.

Нагадаю, що і Прем'єр і Президент неодноразово заявляли, що цей показник на 2018 рік має становити 4.100-4.200 грн. Якщо таке підвищення відбудеться вже навесні, а не наприкінці наступного року, це було б для нас задовільним результатом. Але ми повинні бути готові як до переговорів з цього приводу, так і до активних дій.

До речі, мінімальна зарплата в усіх країнах є запобіжником поширення бідності серед працюючих. І встановлення її у нас на рівні 4100 грн., а у перерахунку на долари США – мінімальна сума денного доходу становила б 5 доларів. Це межа злиденності, яка визначене ООН. Наша держава взяла на себе зобов'язання щодо цілей розвитку до 2030 року однією із цілей – скорочення бідності, а зарплата – це дієвий інструмент запобігання бідності. Наразі ми маємо сумну статистику: кожний 5-й працюючий має трудовий дохід нижчий межі бідності.

У процесі підготовки проекту Держбюджету до другого читання деякі видатки на соціальні потреби було збільшено, зокрема віднайдено компроміс стосовно фінансування навчальних закладів 1-2 рівня акредитації, трудові колективи яких проводили активні дії під стінами Кабміну і були підтримані профспілками. Фінансування їх діяльності з Держбюджету здійснюватиметься у разі згоди приєднатися до закладів III-IV рівня акредитації. На це потрібно більш як 5 млрд.грн.

З чим категорично не погоджуються профспілки?

Насамперед з тим, що тарифна ставка 1-го розряду працівника бюджетної сфери залишається на рівні трохи більше 1.700 грн., що є менше 50% від розміру мінімальної зарплати. Фактично за межею бідності лишаються освітяни, медики, працівники сфери культури, соціального забезпечення, - майже 0,6 млн. спілчан.

Наша позиція – базова ставка ЄТС має бути підвищена до рівня мінімальної зарплати. Тому профспілки й надалі боротимуться за це. Ми вже розпочали консультації з урядовцями стосовно запровадження окремих систем оплати праці в освіті (згідно з новим законом про освіту), в охороні здоров'я, інших бюджетних галузях. Сподіваюсь, що така робота вже буде проведена у 1-му півріччі наступного року, щоб до початку нового бюджетного процесу на 2019 рік нам підійти з напрацьованими параметрами і механізмами формування заробітної плати бюджетників.

Хочу закликати роботодавців до усвідомлення того, що у разі не підвищення зарплати українським працівникам до розмірів, що є на ринку інших країн, це призведе до відтоку робочої сили з нашої країни та непоправної втрати трудових ресурсів. На мій погляд, зарплата для кваліфікованого працівника на сьогодні має бути не меншою ніж 500 євро на місяць. Наразі за статистикою, по рівню зарплат Україна посідає останнє місце серед європейських країн.

Середньостатистичний український працівник сьогодні отримує на руки приблизно 190 євро, тоді як у наших сусідів, країнах ЄС – від 400 до 800 євро, а у сталих країнах Євросоюзу – від 1800 до 4200 євро.

Профспілки також не задоволені тим, що фінансування освіти у Держбюджеті наступного року передбачається в обсязі – 6,7% ВВП, що є меншим, ніж передбачено законом про освіту, – у 7%, а це втрата майже 5 млрд.грн. Тим не менше відбудеться підвищення зарплати вчителям на 25% (у 2017 році було на 50%).

На жаль, за останні роки Україна значно понизилась у світових рейтингах по охороні здоров'я і цього року ми на 135 місці серед 148 країн, в яких проводилась оцінка стану охорони здоров'я, тому медична реформа Україні вкрай потрібна, але вона має проводитись прозоро і на зрозумілих для суспільства умовах, а також передбачати належне фінансування.

Серед галузей соціального сектору найгірше фінансування у охорони здоров'я – лише на рівні 3,5% ВВП, тоді як законом визначено – 5%, а відповідно до рекомендацій Всесвітньої організації охорони здоров'я – бюджетне фінансування має бути не меншим як 7% від ВВП держави.

Профспілки не задовольняють обсяги фінансування вугільної промисловості. Не вирішеним лишається питання фінансування лісового господарства у південних регіонах України. Фактично заморожена програма кредитування доступного житла, на що у бюджеті передбачено лише 100 млн. грн. при потребі щонайменш у 1 млрд. грн. та ін.

Пропозиції профспілок щодо збільшення фінансування соціальних статей бюджету не підтримуються нібито через відсутність для цього коштів. Хоча насправді ми знаємо, які колосальні резерви приховані у тіньовій економіці, які вони є у вдосконаленні фіскальної політики, у диференціації розміру податків в залежності від статків, як це робиться у європейських країнах, в оподаткуванні капіталів, що вивозяться до офшорів тощо. Натомість ми бачимо, що у бюджеті на наступний рік передбачено значне підвищення – не на відсотки, видатків на фінансування народних депутатів України, діяльності Адміністрації Президента, Генеральної прокуратури, правоохоронних органів, ДФС та ін.

На мій погляд, це лише ілюструє, що ставлення до працюючої людини, яка створює ВВП країни, у нас поки ще не є головним пріоритетом державної політики. Тому профспілки, як правозахисні організації мають наполегливо переконувати владу і бізнес, що саме гідна праця і зарплата мають стати домінуючими цінностями для того, щоб в Україні існували соціальна справедливість та повага до людини праці.

Хочу запевнити, що з прийняттям Держбюджету по всіх питаннях, що порушують профспілки, роботу не завершено. Зокрема, у протоколі доручень після зустрічі представників профспілок з Прем'єр-міністром України Володимиром Гройсманом 7 листопада ц.р. дані конкретні доручення керівникам центральних органів виконавчої влади – продовжити роботу з пошуку можливих шляхів вирішення зазначених проблем. Ця робота знаходиться на постійному контролі ФПУ і галузевих профспілок, подальшу тактику дій визначить Президія ФПУ.

**За інформацією
прес-центру ФПУ**

Норми тривалості робочого часу

МІНІСТЕРСТВО СОЦІАЛЬНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

ЛИСТ

19.10.2017 р.

№ 224/0/103-17/214

У Департаменті заробітної плати та умов праці розглянуто ваше звернення і в межах компетенції повідомляється.

Законодавством не передбачено єдиної норми тривалості робочого часу. Норма робочого часу працівників може бути різною залежно від багатьох чинників: тривалості робочого тижня, тривалості робочого дня, коли встановлені вихідні і т. д. Тому норму робочого часу роботодавці повинні розраховувати самостійно виходячи з режиму роботи, запровадженого на підприємстві, з дотриманням вимог триманням вимог статей 50 - 53, 67 і 73 КЗпП.

Листи Мінсоцполітики, які публікуються в засобах масової інформації щодо норми робочого часу не реєструються в Міністерстві юстиції України в установленому порядку, а тому не є нормативним актом. Вони служать як рекомендації або, враховуючи те, що в них визначені всі нормоутворюючі фактори, як методичний посібник при розрахунку норми тривалості робочого часу на рік безпосередньо на підприємстві, установі, організації. Видавати такий лист з нормою робочого часу на 2018 рік не планується.

У випадку, якщо на підприємстві встановлений п'ятиденний робочий тиждень з двома вихідними днями в суботу та неділю при однаковій тривалості часу роботи за день впродовж робочого тижня та відповідним зменшенням тривалості роботи напередодні святкових та неробочих днів, роботодавець може скористатися наступним розрахунком норми тривалості робочого часу на 2018 рік:

- при 40-годинному робочому тижні – 1994 години;
- при 39-годинному робочому тижні – 1950,0 годин;
- при 38,5-годинному робочому тижні – 1925,0 годин;
- при 36-годинному робочому тижні – 1800,0 годин;
- при 33-годинному робочому тижні – 1650,0 годин;
- при 25-годинному робочому тижні – 1250,0 годин;
- при 24-годинному робочому тижні – 1200,0 годин;
- при 20-годинному робочому тижні – 1000,0 годин;
- при 18-годинному робочому тижні – 900,0 годин.

**О. ТОВСТЕНКО,
директор Департаменту заробітної плати та
умов праці**

Норми робочого часу на 2018 рік з урахуванням нових свят

Відповідно до статті 73 КЗпП у 2018 році на підприємствах, в установах, організаціях робота не проводиться у такі святкові і неробочі дні:

- 1 січня – Новий рік;
- 7 січня, 25 грудня – Різдво Христове;
- 8 березня – Міжнародний жіночий день;
- 8 квітня – Пасха (Великдень);
- 1 травня – День праці;
- 9 травня – День Перемоги;
- 27 травня – Трійця;
- 28 червня – День Конституції України;

- 24 серпня – День незалежності України;
- 14 жовтня – День захисника України.

Згідно з частиною третьою статті 67 КЗпП у випадку, коли святковий або неробочий день (ст. 73) збігається з вихідним днем, вихідний день переноситься на наступний після святкового або неробочого. Тому, за графіком п'ятиденного робочого тижня з вихідними днями у суботу та неділю у 2018 році вихідний день у неділю 7 січня має бути перенесений на понеділок 8 січня, вихідний день у неділю 8 квітня має бути перенесений на понеділок 9 квітня, вихідний день у неділю 27 травня має бути перенесений на понеділок 28 травня, вихідний день у неділю 14 жовтня має бути перенесений на понеділок 15 жовтня.

Норми тривалості робочого часу на 2018 рік*

№ пп	Показники	Сі- чень	Лю- тий	Бере- зень	Кві- тень	Тра- вень	Чер- вень	Ли- пень	Сер- пень	Вере- сень	Жов- тень	Листо- пад	Гру- день	2018 рік
1	Кількість календарних днів	31	28	31	30	31	30	31	31	30	31	30	31	365
2	Кількість святкових днів і днів релігійних свят (число місяця, на яке припадає свято)	2 (1, 7)	-	1 (8)	1 (8)	3 (1, 9, 27)	1 (28)	-	1 (24)	-	1 (14)	-	1 (25)	11
3	Кількість вихідних днів	8	8	9	9	8	9	9	8	10	8	8	10	104
4	Кількість днів, робота в які не проводиться	10	8	10	10	11	10	9	9	10	9	8	11	115
5	Кількість робочих днів	21	20	21	20	20	20	22	22	20	22	22	20	250
6	Кількість днів, що передують святковим та неробочим, у які тривалість робочого дня (зміни) при 40-годинному тижні зменшується на 1 годину (число місяця, в яке скорочується тривалість робочого дня)	-	-	1 (7)	1 (30)	1 (8)	1 (27)	-	1 (23)	-	-	-	2 (24, 31)	7

* З урахуванням змін внесених Законом від 16.11.17 р. № 2211-VIII.

Які соціальні допомоги і на скільки зростуть з 1 грудня 2017 року

В Україні з 1 грудня 2017 року підвищують прожитковий мінімум до 1700 грн на одну особу на місяць, тож відповідно зростуть і всі соціальні допомоги, які до нього прив'язані

Як повідомив начальник відділу житлових субсидій, соціальних виплат та допомог департаменту соціального захисту ЛОДА Василь Гельбич, для основних соціальних і демографічних груп населення з 1 грудня прожитковий мінімум буде такий:

- * для дітей віком до 6 років – 1492 грн,
- * дітей віком від 6 до 18 років – 1860 грн,
- * працездатних осіб – 1762 грн,
- * осіб, які втратили працездатність – 1373 грн.

Відповідно до нових розмірів прожиткового мінімуму, нараховуватимуть і нові суми соціальних допомог.

Допомога у зв'язку з вагітністю та пологами або так звані «декретні»

Цю допомогу надають у розмірі 100% середньомісячного доходу жінки (стипендії, зарплати, допомоги з безробіття тощо) на місяць, але вона не може бути меншою ніж 25% розміру прожиткового мінімуму, встановленого для працездатної особи. Тобто, з 1 грудня 2017 року вона не може бути меншою, ніж 440,5 грн (була 421 грн).

Право на цю допомогу мають усі жінки (у тому числі неповнолітні), які не застраховані в системі загальнообов'язкового державного соціального страхування.

Допомога при народженні дитини

Ця державна допомога наразі залишається без змін і становить 41280 грн (10320 грн – одноразова виплата і 860 грн – щомісяця протягом 3 років).

Допомога одиноким матерям

Її надають у розмірі, що дорівнює різниці між 100% прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку та середньомісячним сукупним доходом сім'ї в розрахунку на одну особу за попередні шість місяців.

З грудня для дітей до 6 років максимальний розмір допомоги становитиме 1492 грн (був 1426 грн), від 6 до 18 років – 1860 (був 1777 грн), від 18 до 23 років (якщо навчаються на стаціонарі) – 1762 грн (був 1684 грн).

Допомога на дітей,

над якими встановлено опіку чи піклування

Сума допомоги залежить від віку дитини.

Для дітей до 6 років вона надається як різниця між 2984 грн та середньомісячним розміром аліментів, допомог та пенсій за попередні шість місяців, які призначені дитині.

Від 6 до 18 років: як різниця між 3720 грн та середньомісячним розміром аліментів та пенсій за попередні шість місяців, які призначені дитині.

Якщо дітям, над якими встановлено опіку чи піклування, аліменти (за відсутності осіб, що за законом зобов'язані їх утримувати), пенсія, стипендія, державна допомога за попередні шість календарних місяців не нараховувалися, дана

допомога призначається у розмірі двох прожиткових мінімумів для дитини відповідного віку.

Допомога дітям, батьки яких ухиляються від сплати аліментів

А також тим, батьки яких не мають можливості утримувати дитину, або їхнє місце проживання невідоме.

Її надають у розмірі, що дорівнює різниці між 50% прожиткового мінімуму для дитини відповідного віку та середньомісячним сукупним доходом сім'ї з розрахунку на одну особу за попередні шість місяців. Максимальний розмір допомоги для дітей до 6 років становить 746 грн (був 713 грн), від 6 до 18 років – 930 грн (був 888,5 грн).

Допомога малозабезпеченим сім'ям

Розмір цієї державної соціальної допомоги визначається як різниця між прожитковим мінімумом для сім'ї та її середньомісячним сукупним доходом, але цей розмір не може бути більший, ніж 75% прожиткового мінімуму для сім'ї.

Тож з 1 грудня розміри прожиткових мінімумів такі:

- * для працездатних осіб – 370,02 грн,
- * для осіб, що втратили працездатність, та інвалідів – 1373 грн.,
- * для дітей віком до 6 років – 1268,20 грн,
- * для дітей віком від 6 до 18 років – 1581,00 грн,
- * для дітей віком від 18 до 23 років (за умови навчання) – 1497,7 грн.

Для громадян, які одержали статус особи, що проживає і працює (навчається) на території населеного пункту, якому надано статус гірського, рівень забезпечення прожиткового мінімуму збільшується на 20%.

Допомога малозабезпеченій особі, яка доглядає інваліда I чи II групи (психічні розлади)

Розмір даної допомоги розраховується як різниця між трьома прожитковими мінімумами на кожного члена сім'ї та середньомісячним сукупним доходом сім'ї за попередні шість місяців, але не може бути більший ніж мінімальна заробітна плата.

Ця допомога надається дієздатній особі, яка зареєстрована або постійно проживає з інвалідом.

З 1 грудня максимальний розмір цієї допомоги становить 1700 грн (був 1624 грн).

Державна соціальна допомога особам, які не мають права на пенсію (бракує стажу):

1. Громадяни, які досягли віку 63 роки та не мають права на пенсію відповідно до чинного законодавства, з жовтня цього року отримують допомогу у розмірі 1373 грн (було 949 грн).

2. Державна соціальна допомога інвалідам з жовтня 2017 року для інвалідів I, II і III груп, матерям-героїням становить 1452 грн (було 1312 грн).

3. Державна соціальна допомога священнослужителям, церковнослужителям та особам, які не менше 10 років до введення в дію ЗУ «Про свободу совісті та релігійні організації» займали посади в релігійних організаціях, становить 1373 грн.

Допомога за померлого годувальника

Вона виплачується тоді, коли дитина не отримує пенсію по втраті годувальника

- * на одну дитину – 1452 грн
- * на двох дітей – 1742,4 грн
- * на трьох дітей і більше – 2178 грн.

Джерело: Zaxid.net